

[Henning Philipsen.]

gang vi lavede forlig, og det synes jeg var mere fornuftigt — opførte mellem 50.000 og 55.000 boliger om året, fordi så ville man samtidig have gennemført et byggeri og en sanering og en byfornyelse årligt på 15.000 boliger, således at vi kunne have fået også den pukkel af vejen. Det er det, det drejer sig om.

Jeg skal bare ganske kort sige til fru Kirsten Jacobsen, at man kan naturligvis have den logik, som hun indbygger hos sig selv, at fordi der står 10.000 boliger ledige, så har vi også boliger nok, og jeg skal aldeles ikke blande mig i, hvorvidt hun bestrider boligministerens intelligens, det er op til hende selv, men jeg synes, hun skulle have undladt at indblande boligministeriets embedsmænd, som ydermere ikke har mulighed for at svare hende herfra. Det ville have klædt fru Kirsten Jacobsen betydelig bedre.

(Kort bemærkning).

Knud Damgaard (S):

Til hr. Henning Philipsen blot dette, at det, jeg talte om, var byggeindustriens behov. Det, vi taler om her, er dels 40.000 boliger, dels genskabelsen af beskæftigelsen i byggeindustrien som noget afgørende og vigtigt. Det svarer til 40.000 boliger med en indbygget mulighed for reserver til eksport.

Arne Bjerregaard (KrF):

Må jeg først sige til hr. Ingomar Petersen, at jeg forstår ikke rigtig, at også de radikale bliver ved med at snakke om, at kristeligt folkeparti ikke er med i boligforliget. Vil I ikke have os med, så synes jeg da virkelig, I skal sige klart til, for så kan vi i al fald om ikke andet så tage det til efterretning og tage vores forholdsregler derefter. Jeg har sagt klart flere gange, at vi vedstår dette forlig. Jeg forstår ikke, at man hele tiden vil pådutte os, at vi svigter et forlig, som om vi har en mindre anstændighed end andre. Jeg ved ikke, om det er det, der skal ligge i det, men efter mit kendskab til hr. Ingomar Pe-

tersen kan jeg da ikke tro, at det er det, der ligger i det.

Lad mig da sige for syvende gang, at vi svigter ikke dette boligforlig, hvis ikke andre gør det, hvis ikke væsentlige partier, havde jeg nær sagt, svigter det. Her må jeg selvfølgelig først og fremmest med glæde konstatere boligministerens bemærkninger om, at boligministeren er rede til at drøfte alle mulige forslag, der kan være med til at fremme byggeriet, så vi kan nå den målsætning, som vi er enige om. Det vil vi da gerne være med til at arbejde med i udvalget. Jeg synes, at boligministeren skulle tage konsekvensen af denne vilje til at forhandle i udvalget og med forligspartierne og tage det forslag af bordet, som netop er i modstrid med forliget. For ellers må man jo sige, at de ord, man brugte forrige år mod centrumdemokraterne, simpelt hen bliver ord, man nu må bruge mod sig selv. Vi kan i al fald fra kristeligt folkepartis side ikke gå ind i en dybere drøftelse af boligforslaget igen, før end vi får at vide, om dette forslag er med nu eller det bliver taget af bordet.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg synes, det er en meget primitiv indstilling, fru Kirsten Jacobsen lægger for dagen, når hun siger: der skal overhovedet ikke bygges mere, end der er behov for. Der står 5.000 ledige lejligheder, altså er der ikke behov for flere lejligheder. Jeg tror ikke, man kan komme langt med en sådan politik. Der står jo også 10.000 tomme parceller, som hverken fru Kirsten Jacobsen eller hendes kolleger har været i stand til at sælge. Det hænger sammen med, at hele dette byggeri har fundet sted i en periode med abnormt høje byggeudgifter og renteudgifter. Det skulle man hellere erkende i stedet for at give en så mærkelig forklaring som den, vi her blev præsenteret for. Det er jo en fantastisk diskussion, der er omkring dette boligforlig, og det mest fantastiske er vel nok, at man ikke rigtig vil erkende, at tingene har ændret sig ganske afgørende, siden man i de hede sommerdage i juni